

talte ved første Behandling, og en Kvassalver gjør først ret Lykke, naar han bliver beskyttet af en Hofmand; kan han drive det endnu høiere, er det bedre endnu. At der er en Tilhøielighed derfor, nægter jeg ikke; men ligeoverfor de mange Skilbringer af Kvassalveriets Skamløshed fremhæver jeg blot, at alt dette altsaa foregaaer under den nuværende Lovgivnings Herredømme. I en Brochure, der er omdeelt til os, og som hedder: „Forhandlinger i det kongelige medicinske Selskab i Anledning af det Rigsdagen forelagte Lovudkast om Frigivelse af Lægepraxis“, ville de Herrer, naar de ville see efter paa dens Pag. 20—21, finde omtalt en Mand, der ikke boer langt borte fra os, ikke ovre paa Sjællands Heder, men lige tæt ved Kjøbenhavn, nemlig i Frederiksborg Amt, som i en Række af Aar har drevet det meest skamløse og storartede Kvassalveri. Jeg læste Fremstillingen heraf, og da jeg kom til Slutningen, saa spurgte jeg mig selv: Hvad er der blevet gjort ved denne Mand? Lægen omtaler jo hans Virksomhed som Noget, der var notorisk. Hvad er der da blevet af Manden? Ja, da han ikke lenger fandt et tilstrækkeligt Publicum i Frederiksborg Amt, flyttede han til Kjøbenhavns Amt, men om han der fortsætter sin Bedrift, eller om han nu er bleven en ganske jævn Landboer, det saae man ikke Noget at vide om. Han har altsaa aldrig været straffet. Hvis nu dette er sandt, saa er det altsaa notorisk, at Sligt kan gaae for sig. Dette har ogsaa sin gode og naturlige Sammenhæng. Man kan ikke opretholde en Lovgivning, om hvis Rigtighed i det Hele, og om hvis Sammenhæng med den øvrige Lovgivning man ikke kan frembringe en overveiende Mening hos Publicum; en saadan Mening burde være tilstede, men er det ikke; der er kun en usfuldkommen Mening derom tilstede hos Publicum; og hvad følger deraf? Deraf følger, at det er yderst vanskeligt at faae disse Lovovertrædelser paa den Maade, som man efter den nugjældende Lovgivning maa have dem konstaterede, idet man maa konstatere det enkelte Factum, at en Mand uberettiget har ydet Hjælp til en Syg. Dette kan man sædvanligvis ikke, og derfor opgiver man det Hele. Der

burde i mine Tanker kæmpes langt stærkere imod Kvassalveri, end der gjøres; men man har paataget sig en for stor Opgave, som man ikke kan gennemføre, og derfor har man opgivet det Hele og lader det gaae, som det kan. Man siger vel: Ja, Straffen staar der, og den vil nok nogenlunde holde Kvassalverne i Aie; men den factiske Tilstand beviser det Modfatte. Man kan ikke gennemføre Lovgivningen, som den nu er, fordi man i de allerfleste Tilfælde ikke kan præstere Bevis for Overtrædelserne; de, der ere blevene behandlede af Kvassalvere, ville ikke vidne, enten fordi de skamme sig ved at have ladet sig behandle af dem, eller fordi de troe at være vel behandlede af Kvassalverne, og hverken de eller de øvrige ville derhos vidne, fordi de tillige i flige Sager mod Kvassalverne see en uberettiget Indblanding i deres private Slægts- og Familieforhold. Hvem skulde desuden sætte sig i Bevægelse for at forfølge den Art af Lovovertrædelse? Lægerne sige, og det med god Grund, at de ikke ville have Noget at bestille med Udøvelsen af denne Virksomhed, da det vilde see ud som Brødnid. Politimesterbedsmændene paa Landet have Vanskelighed nok med at overkomme Forfølgelsen af de grove Lovovertrædelser, mod hvilke Befolkningen anraaber om deres Bistand; Befolkningen forlanger af sin Herredsfoged, at han skal befrie dem for Thyve og andre flige Personer, men den kommer derimod ikke til Herredsfogden og forlanger hans Bistand imod Kvassalverne. Embedsmanden har enten ingen synderlig Aversion for Kvassalvere, eller ogsaa troer han, som sagt, at det er uoverkommeligt at forhindre deres Virksomhed, og derfor undlader han at gjøre sin Pligt, som jo er at forfølge, hvad Staten anseer for at være en Forseelse, hvad enten han nu selv personligt anseer det derfor eller ikke. Han finder sin Undskyldning deri, at han dog ikke kan udrette Noget i det Hele og Store, og at han ikke kan overkomme det; han trættes ved den Mængde Undersøgelser, der vilde opstaae med sandsynligvis saagodt som intet Resultat, og han opgiver derfor Altting. Dette er efter min Opfattelse Sagens Stilling, som den er under vor nuværende Lovgivning, og det er deri, at jeg søger Be-